

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

16 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Petru Ursache,

judcători – Nicolae Gordilă și Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ialoveni din 18 aprilie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2013, de către avocatul, Lazari Constantin, în numele inculpaților,

Ciurlan Andrian Ilia, născut la 06 iunie 1983, originar și domiciliat r-l Ialoveni s. Țîpala.

Zmeu Nicolae Vasile, născut la 29 ianuarie 1977, originar și domiciliat r-l Ialoveni s. Țîpala.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 01.08.2012-18.04.2013
2. în instanța de apel: 16.05.2013-19.12.2013
3. în instanța de recurs: 04.03.2014-16.04.2014

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 18 aprilie 2013, Ciurlan A.I. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, la 12 ani închisoare, în penitenciar de tip închis.

Cauza penală în privința lui Zmeu N.V. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 323 alin. (1) Cod penal, a fost încetată în temeiul art. 323 alin. (2) Cod penal.

2. Potrivit sentinței, Ciurlan A.I. la 07.05.2012, în jurul orei 24.00, după ce a servit bere împreună cu Zmeu N.V. și Sîrbu Alexandr Alexandr, toți fiind în stare de ebrietate gravă, aflându-se în apropierea stației de autobuse din centrul s. Țîpala, r-l Ialoveni, în rezultatul unui conflict spontan apărut cu Sîrbu A.A., având scopul inițial de a-i cauza leziuni corporale, i-a aplicat lui Sîrbu A.A., în prezența lui Zmeu N.V. care a încercat să-i despartă, multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 926 din 29.06.2012 1) traumă toraco-abdominală închisă, echimoze, excoriații pe torace, hemoragii în țesuturile moi ale spatelui, hemoragii în diafragmă, ce au fost produse prin acțiunea traumatică cu corpuri contondente și la lovirea de acesta care nu au legătură cauzală cu decesul și în comun se califică ca vătămare corporală ușoară, 2) traumă cranio-cerebrală închisă, echimoze, excoriații plăgi contuze, hemoragii pericraniene, fractura oaselor nazale, hemoragii subarahnoidiene și în ventricolii cerebrale, ce au fost produse prin acțiunea traumatică cu corpuri contondente cu suprafața de interacțiune limitată și la lovirea de acesta care nu au legătură cauzală cu decesul și în comun se califică ca vătămare corporală gravă, după care Ciurlan A.I. continuându-și acțiunile sale criminale îndreptate spre

omorul lui Sîrbu A.A., prin comprimarea organelor gâtului între braț și antebraț l-a asfixiat mecanic în rezultatul cărui fapt ultimul a decedat pe loc.

Acțiunile lui Ciurlan A.I. au fost reîncadrate de către instanța de fond din prevederile art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal în cele ale art. 145 alin. (1) Cod penal – *omorul unei persoane*, iar acțiunile lui Zmeu N.V. din art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal în art. 323 alin. (1) Cod penal – *favorizarea dinainte nepromisă a unei infracțiuni deosebit de grave*.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ciurlan A.I. și Zmeu N.V. să fie recunoscuți vinovați în baza art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal și condamnați în baza acestei legi: Ciurlan A.I. la 17 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, Zmeu N.V. la 12 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, invocând netemeinicia reîncadrării acțiunilor inculpaților, constatarea eronată a instanței de fond că Zmeu N.V. nu este pasibil de răspundere penală pentru infracțiunea de favorizare, deoarece acesta este ruda inculpatului Ciurlan A.I., precum și aprecierea eronată a probelor administrate la dosar.

3.1 Împotriva sentinței a declarat apel și partea vătămată Sîrbu Tatiana, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ciurlan A.I. și Zmeu N.V. să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, invocând argumente similare cu cele ale procurorului.

3.2 Apel au declarat și avocatul Lazari Constantin și inculpatul Ciurlan A.I., care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința lui Ciurlan A.I., din considerentul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, invocând că instanța de fond nu a reținut probele apărării, aprecierea eronată a probelor administrate la caz, în instanța de fond nu a fost demonstrată latura obiectivă, latura subiectivă, legătura cauzală dintre acțiunile inculpatului și decesul victimei, vinovăția inculpatului nu a fost dovedită prin probe, rapoartele de expertiză nr. 926 și nr. 2091,2092 nu pot fi menținute ca probe.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2013, a fost respins apelul avocatului și inculpatului, admise apelurile declarate de către partea vătămată și procuror, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Ciurlan A.I. și Zmeu N.V. au fost recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, stabilindu-le pedeapsa: lui Zmeu N.V. 12 ani închisoare și lui Ciurlan A.I. 15 ani închisoare, cu executarea pedepsei pentru ambii în penitenciar de tip închis.

Instanța de apel a constatat că Ciurlan A.I. și Zmeu N.V. la 07 mai 2012, în jurul orei 24.00, aflându-se în apropierea stației de autobuze din centrul s. Țipala, r-l Ialoveni, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în rezultatul unui conflict apărut spontan, în participație simplă cu Zmeu N.V., din motive huliganice, având scopul de a-l lipsi de viață pe cet. Sîrbu A.A., după ce au întrebuințat în comun băuturi

alcoolice, ambii i-au aplicat acestuia multiple lovituri cu pumnii și picioarele timp îndelungat peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală Nr. 926 din 29 iunie 2012 traumă cranio-cerebrală închisă (echimoze, excoriații, plăgi contuze, hemoragii pericraniene, fractura oaselor nazale, hemoragii subarahnoidiene și în ventricolii cerebrali ce se califică ca vătămare corporală gravă); traumă toraco-abdominală închisă (echimoze, excoriații pe torace, hemoragii în țesuturile moi ale spatelui, hemoragii în diafragmă ce se califică ca vătămare corporală ușoară), după care, continuându-și acțiunile sale criminale îndreptate spre omorul cet. Sîrbu A.A., prin comprimarea organelor gâtului între braț și antebraț l-au asfixiat, în rezultatul cărui fapt, ultimul a decedat pe loc.

În opinia instanței de apel vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate este dovedită prin: declarațiile părții vătămate, martorilor Carauș A., Bușmaciu A., Blanari M., Groza N., Ciuntu G., Matusș A., și prin materialele cauzei: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 08 mai 2012, raportul de expertiză medico-legală nr.926 din 29.06.2012, raportul de expertiză medico-legală nr. 2092 din 14.05.2012, raportul de expertiză medico-legală nr. 2091 din 14.05.2012, raportul de expertiză psihiatrică-legală ambulatorie nr.273 a-2012 și 286 a-2012, raportul de expertiză medico-legală nr. 471 din 12.06.2012, procesul verbal de confruntare între Zmeu N.V. și Carauș A., procesul verbal de confruntare din 17.07.2012.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a conchis că, cumulul de probe pertinente și concludente prezentate în sprijinul învinuirii și enumerate mai sus dovedesc în întregime vinovăția inculpaților, careva temei de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu se atestă deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală, care în ansamblu racorda între ele și pe deplin confirmă vinovăția ultimilor în fapta imputată, art. 145 alin.(2) lit. i) Cod penal - omorul unei persoane săvârșit de către două persoane.

La stabilirea pedepsei instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii, care face parte din categoria infracțiunilor deosebit de grave, de persoana inculpaților care prin infracțiunea comisă au atentat la una din valorile primordiale apărute de legea penală - viața persoanei, drept circumstanțe atenuante în cazul lui Ciurlan A.I. s-a constatat recunoașterea vinovăției, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni, circumstanțe agravante reținute în privința ambilor inculpați sunt comiterea infracțiunii în stare de ebrietate, în conformitate cu prevederile art. 61 Cod penal, ținând cont de circumstanțele invocate mai sus totodată și de faptul că Ciurlan A.I. se caracterizează negativ, instanța de apel a considerat că corectarea inculpaților Ciurlan A.I și Zmeu N.V. este posibilă doar cu izolarea lor de societate, cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, cu dispunerea executării pedepsei conform prevederilor art. 72 alin. (1) lit. c) Cod penal în penitenciar de tip închis.

5. Hotărârile adoptate pe caz sunt atacate cu recurs de către avocatul Lazari Constantin, în numele inculpaților, în care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri, invocând:

- aprecierea eronată a probelor administrate pe caz;

- rapoartele de expertiză nr. 926 și nr. 2091, 2092 nu pot fi menținute ca probe;
- la inculpați nu au fost depistate careva leziuni corporale;
- instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor apelului;
- nu sunt întrunite elementele infracțiunii;
- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare greșită;
- a fost încălcat principiul individualizării pedepsei.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul constată că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Ciurlan A.I și Zmeu N.V. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin.(2) lit. i) Cod penal, să fie legală.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Zmeu N.V., în opinia instanței de recurs just a fost apreciată critic de către instanța de apel, fiind combătută prin declarațiile martorului Ciuntu G., care a indicat că după oprire a observat trei persoane. Două din ele erau în picioare, iar a treia era culcată la pământ, nu vorbea nimic nici nu se mișca, a mai declarat că erau aceleași glasuri de la terasa barului. Totodată potrivit declarațiilor martorului Blanari M., rezultă că până la urmă victima a rămas împreună cu Zmeu N.V. și Ciurlan A.I. care se deplasau spre oprire, iar ora era trecută de 23.20.

În acord cu instanța de apel, Colegiul constată netemeinicia argumentului apărării, precum că, la inculpați nu au fost depistate careva leziuni corporale, ori potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.2091 și nr. 2092 din 08.05.2012, adică în următoarea zi după comiterea infracțiunii, la inculpați au fost depistate leziuni corporale: excoriații pe brațul drept și stîng, cu vechime de aproximativ 1-2 zile, de unde rezulta participarea acestora la altercație fizică.

Colegiul menționează că afirmația inculpatului Ciurlan A.I., precum s-a bătut cu partea vătămată dar nu a dorit să-l omoare, de asemenea, întemeiat nu a fost reținută de către instanța de apel, ori în speță intenția de a lipsi de viață victima a fost realizată imediat, deoarece loviturile aplicate victimei nu sunt compatibile cu viața, prin urmare, se conchide că moartea biologică a victimei a fost cauzată de asfixie mecanică prin comprimarea organelor gâtului, posibil braț și antebraț ceea ce demonstrează faptul că inculpatul a dorit survenirea morții victimei, manifestată prin acțiune cu carter fizico-mecanic și anume strivire.

Cu referire la argumentul apărării precum că, raportul de expertiză medico-legală nr.926 din 10.05.2012 conține o inexactitate și din acest motiv nu poate fi pus la baza învinuirii, Colegiul conchide justificată nereținerea acestuia de către instanța de apel, deoarece potrivit prevederilor art. 94 Cod de procedură penală, acesta nu constituie o încălcare esențială, respectiv poate fi pusă la baza susținerii învinuirii.

Instanța de apel, în viziunea Colegiului, just a considerat că nu are temei de a aprecia critic declarațiile părții vătămate și a martorilor, or acestea au fost depuse sub jurământ și avertizare de răspundere penală în baza art. 312-313 Cod penal, fiind elocvente, consecutive și în coroborare cu materialele cauzei, astfel, neconfirmându-se versiunea apărării de urmărire a scopului de încriminare pe nedrept și condamnării a unei persoane nevinovate. Mai mult ca atât, pe caz nu s-a stabilit existența anumitor relații ostile între părțile vătămate, martori și inculpați.

La argumentul apărării precum că lipsesc în acțiunile inculpaților elementele infracțiunii incriminate, Colegiul menționează temeinicia concluziei instanței de apel unde s-a constatat existența legăturii cauzale dintre acțiunile inculpaților și decesul victimei, care este stabilită în baza cumulului de probe prezent la dosar, în mod direct confirmată prin declarațiile inculpatului Ciurlan A.I. date în cadrul ședinței de judecată, care a menționat că l-a strâns de gât cu mâinile pe Sîrbu A.A., ori potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.926 din 29.06.2012, moartea cet. Sîrbu A.A. a survenit în rezultatul asfixiei mecanice prin comprimarea organelor gâtului.

În acest context Colegiul constată întemeiată încadrarea de către instanța de apel a acțiunilor inculpatului Ciurlan A.I. în art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, - omorul unei persoane săvârșit de două persoane.

Totodată, Colegiul reține că, instanța de apel în mod just a considerat recalificarea incorectă a acțiunilor inculpatului Zmeu N.V. din art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, în art. 323 alin.(1) Cod penal, or potrivit declarațiilor lui date în cadrul procesul verbal de confruntare cu Carauș A. potrivit căruia, ultimul a indicat că Zmeu N.V. a recunoscut că împreună cu Ciurlan A.I. l-au bătut pe Sîrbu A.A. și l-au lăsat fără cunoștință, (f.d. 236), totodată potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 471 din 12.06.2012 conform căruia pe scurta în care a fost îmbrăcat Zmeu N.V. în seara de 07.05.2012, a fost găsit sânge de om.

Colegiul indică și corectitudinea aprecierii critice de către instanța de apel, a argumentului instanței de fond, precum că procesul încetează deoarece Zmeu N.V. și Ciurlan A. sunt în relații de rudenie, cumnați, invocând prevederile alin.(4) art. 134 Cod penal, unde este menționat expres, *„rude apropiate sunt părinții copii, înfietorii, copiii înfiați, frații și surorile, bunicii și nepoții lor”*.

Rezumând cele menționate mai sus, Colegiul apreciază că situația de fapt a fost bine stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, încadrarea juridică dată faptelor corespunde situației de fapt reținute, în mod corect fiind apreciate de către instanța de apel, că sunt îndeplinite în cauză condițiile tragerii la răspundere penală a inculpaților Zmeu

N.V. și Ciurlan A. sub aspectul infracțiunii art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, - omorul unei persoane săvârșit de două persoane.

Analizând textul recursului declarat, Colegiul constată că recurentul, invocând temeiurile de casare, prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, solicită o hotărâre nouă, însă nu precizează de care anume, nefiind clară solicitarea recurentului de reîncadrare a acțiunilor sau de achitare.

Astfel, unul din temei invocată de recurent este art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, „*instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor apelului*”. Însă Colegiul analizând decizia recurată, constată că prevederile pct. 6) al normei vizate nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate.

În privința temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, „*nu sunt întrunite elementele infracțiunii*”, instanța de recurs consideră că temeiul dat nu este incident la cazul supus judecării, acesta fiind analizat detaliat în pct. 6 al prezentei decizii, precum și deoarece instanța de apel a examinat cauza penală fără careva abateri de la normele materiale și de procedură, corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept sub toate aspectele, încadrând corect acțiunile inculpaților.

Iar în legătură cu temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, „*faptei săvârșite i s-a dat o încadrare greșită*”, Colegiul evidențiază că temeiul dat se invocă numai în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o altă încadrare juridică greșită, iar în cazul supus judecării recurentul invocă temeiul dat nefiind de acord nici cu o încadrare juridică a faptei, efectuată pe caz de către instanțele de fond și de apel. Astfel, invocarea concomitentă a temeiurilor prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală, Colegiul o consideră alogică.

De asemenea, Colegiul menționează irraționalitatea invocării temeiului „a fost încălcat principiul individualizării pedepsei”, ce este prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în cazul când recurentul nu este de acord nici cu încadrarea juridică a faptei acțiunilor nici cu prezența elementelor infracțiunii în acțiunile inculpaților.

Mai mult ca atât, argumentul privind aprecierea eronată a probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept, fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, și dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

În urma celor supra indicate, Colegiul conchide că temeiurile invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor judecătorești adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătorei Ialoveni din 18 aprilie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2013, de către avocatul, Lazari Constantin, în numele inculpaților, **Ciurlan Andrian Ilia și Zmeu Nicolae Vasile**, în cauza penală în privința acestora, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 14 mai 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti